

Dne 23. oktobra: V moravskem deželnem zboru obstruirajo Nemci. — Poročali smo že, da je bil istrski deželni zbor vsled slovanske obstrukcije zaključen. Vsled tega pa se je razdružil tudi odbor, ki je bil izvoljen, da se doseže narodnostni sporazum v deželi. Lahki se kažejo jako korajžne, češ, da se prav nič ne boje novih volitev. — Prva seja češkega dež. zbora bo sklicana za petek, dne 28. t. m., ako bodo imela do takrat sporazumnostna pogajanja narodno-politične komisije in njenih pododsekov dovoljen uspeh. — Kmečki upor v Bosni se še ni polegel. V Agičih so zažgali mohamedancev veliko število venikov, v Prnjavoru pa nekemu posestniku vse zgradbe. Okrožnega predstojnika v Tuzli so kmetje na potu napadli in se je rešil z begom v avtomobilu. Uporniki so sami Srbi.

Dne 24. oktobra: Posamezni odseki delegacij končajo še tekom tega tedna svoja posvetovanja. Prihodnji teden bodo zopet javne seje delegacij. — Iz Belgrada poročajo, da se zdravstveno stanje prestolonaslednika Aleksandra boljša, in da so zdravniški prepričani, da bo prestolonaslednik ozdravel. — Turkijski ministrski svet je sklenil, najeti turško posojilo v Avstriji in Nemčiji. — Na Grškem so dobili še pred kratkim novo ministrstvo, katero je sestavil Venizelos. Ze večer pa je podal ministrski predsednik Venizelos kralju ostavko, ker je izrazila večina zbornice vladi s svojo odsotnostjo nezaupnico. Kakor se poroča, kralj ostavke ni sprejel, vsled česar je Venizelos sklenil, da stopi še enkrat pred zbornico za zaupanje; ako pa bi ne bila zbornica sklepna ali bi bila zaupnica odklonjena, tedaj zapusti zbornico, za kar je dobil že kraljevo dovoljenje. — V španski zbornici je interpeliral poslanec Senante z ozirom na vladno protiversko politiko. Izjavil je, da bodo šli katoličani odločno v boj proti protiverski politiki vlade. Ministrski predsednik Canalejas je odgovoril, da hoče sporazumno z Rimom polagoma doseči svobodo vseh veroizpovedanj.

Razne novice.

* **Velik šod zaupnikov** sklicuje S. K. Z. na nedeljo, dne 30. oktobra 1910. Šod se vrši ob 3. uri popoldne v dvorani Katoliškega delavskega društva v Mariboru, Flöbergasse 4. Na dnevnem redu so poročila in razgovori o političnih razmerah spodnještarskih Slovencev. — Vstop imajo samo oni, ki se lahko izkažejo z vabilom. — Če kdo pomotoma ni dobil vabila, naj se takoj obrne na S. K. Z. v Mariboru. — Vsi udeleženci se lahko z večernimi vlaki odpeljejo domov.

Iz pošte. Poštna pomožna uradnica M. Braz na Rečici ob Paki je imenovana za poštno ekspedientinjo na novo ustanovljeni pošti v Cirkovcah.

* **Iz finančne službe.** Nadpaznik Ignacij Horvat je premeščen iz Celja v Brežice.

* **Razpisani sta na šestredni ljudski šoli pri Sv. Barbari v Halozah dve mestni stalni učiteljici.** — Prošnje do 10. novembra t. l. — Na šestredni ljudski šoli v Konjicah okoliča je razpisano mesto stalnega, oziroma začasnega učitelja. Prošnje do 30. novembra t. l.

* **Umrli** je v Ljubljani sladkogorski rojak g. Iv. Šebat, c. kr. oficijal pri deželni vladi, v 43. letu svoje starosti. N. v m. p.!

* **Orožne vaje** domobranskega moštva leta 1911. Ministrstvo za deželno branbo je glede orožnih vaj domobrancev odredilo, da se pokličejo k orožnim vajam leta 1911 vsi, katere veže še dolžnost in oni, ki so od kake orožne vaje izostali. Vse k orožnim vajam dolžno moštvo se vpokliče sredi junija do srede julija in sredi avgusta do srede septembra. Na nedelje in praznike se moštva ne sme vpoklicati. Vsak, ki je dolžen priti k orožnim vajam, si lahko izvoli, ali bi bil rad vpoklican v času od srede junija do srede ju-

lija, ali v času od srede avgusta do srede septembra. Nedelje in praznike se moštva ne sme vpoklicati. Vsak, ki je dolžen priti k orožnim vajam, si lahko izvoli, ali bi bil rad vpoklican v času od srede junija do srede julija, ali v času od srede avgusta do srede septembra, a mora za to navesti tehtne razloge. Posebno se bo oziral pri tem na poljedelce. Za velike vaje pa se bo opredelilo le v najbolj ozira vrednih slučajih. Za zaželjene ugodnosti se je zglašiti pri občinskih uradih najpozneje do konca meseca decembra 1910. Med žetvijo, to je nekako sredi julija do srede avgusta, se moštvo k orožnim vajam sploh ne bo klicalo.

* **Izboljšanja vojakom.** Leta 1910 in leta 1911 bo voja uprava zvišati zajtrk dnevno za 2 vin., kakor tudi dno. Prostakom se zviša dnina dnevno za 4 vin. in bo znašala 16 vin., poddesetnikom za 4 vin. in bo znašala 24 vin., desetnikom za 6 vin. in bo znašala 36 vin., četovodjem za 8 vin. in bo znašala 48 vin., narednikom, ki služijo prostovoljno čez navadno službeno dobo, za 20 vin. na 90 vin., ter praporščakom za 20 vin. na 90 vin. Zviša se tudi dnina invalidom.

* **Na delu!** Naša slovenska krščansko-socialna organizacija tudi na Goriškem zelo dobro napreduje. Zadnji četrtlet se je vršil v Gorici občni zbor S. K. S. Z. za Goriško. Udeležba je bila naravnost krasna, kar kaže, da je goriško ljudstvo vrlo zavedno. Iz tajnikovega poročila posnamemo: Zveza je imela 6000 članov, predavanj je bilo 326, knjižnice štejejo 8000 knjig, orlovskih odsekov je 22, dekliških zvez 5, abstinenčna odseka 2, delavski 1. Sklenilo se je na občnem zboru med drugim, da se spremenijo pravila v toliko, da se raztegne društveni delokrog na celo Primorje. Na ta način sta se združili S. K. S. Z. za Goriško in ona za Trst.

* **Socialnodemokratska strahovlada.** Že večkrat smo približali, kako vodijo socialnodemokratski voditelji delavstvo za nos, ko mu pridigajo o svoji vroči ljubezni do njega in se proglašajo za njegove najboljše zaščitnike. O tej „ljubezni“ bi se dalo marsikaj napisati. A za danes naj zadostuje le slučaj, o katerem ravno kar poroča časopisje. Ravnatelj tiskarne socialnodemokratskega lista „Ravnost“ v Brnu na Moravskem je odpustil iz službe neko révno delavko, ki je bila osumljena, da ni brezpogojna pristašica nazorov, ki jih zastopa list. A to ravnatelj se ni bilo dovolj. Da bi storil ubogo delavko še nesrečnejšo, vpsal ji je v delavsko knjižico, da je odpuščena — vsled bolezni. Najhujši izkoriščevalec delavskih žuljev bi ne mogel gorde ravnavati z ubogo delavko, kakor je ravnal ta voditelj rdečih sodrugov, ki se reši sam le od krvavih delavskih žuljev. Na enak način in iz enakega vzroka je odpustil tudi več drugih delavcev.

* **„Stajeren“** se mora zelo hudo goditi. Število naročnikov postaja od dne do dne manjše, in če bi ga ne podpirali Südmarmar in nemški Volksrat, bi že davno izdahnil. Da bi se list denarno bolj podprl, poslalo je založništvo zadnje dni slovenskim obrtnikom in trgovcem, ki inserirajo v slovenskih listih, ponudbe za inseriranje. Opozarjamo ob tej priliki, da so cene inseratov mnogo višje, kakor v slovenskih listih, ki imajo desetkrat več naročnikov. Sicer pa itak noben zaveden Slovenec ne bo inseriral v tem listu.

* **Zagrizenost.** Nikjer na Slovenskem ni menda med učiteljstvom tako strastnih liberalcev, kakor na Goriškem. Tam so se vršila pred tednom birmovanja v Vipavski dolini. Povsod, razven v eni fari se je liberalno učiteljstvo nalašč odtegnilo vsakemu stiku s škofom. Zato je šla šolska mladina nasproti svojemu školu pod vodstvom dveh mož, ker učiteljev ni bilo. Otroci slovenskega ljudstva so imeli praznik, so imeli dan veselja, a liberalno učiteljstvo ni imelo srca, da bi se z njimi radovalo.

* **Kaj je nemškutar?** Nemški učenjak Adolf Bartels je zapisal v „Deutschsoziale Blätter“ sledeče: „Der geborene Slave, der für deutsche Art und

Sitte wirkt, ist in meinen Augen ein Lump, denn er hat seine natürlichen Bestimmung nach für seines eigenen Volkes Art und Sitte zu wirken und nicht für die eines Fremden.“ to se pravi: „Rojen Slovan, ki dela za nemško ljudstvo, njega šege in navade, je v mojih očeh lump, kajti že naravna postava zahteva, da deluje za svoje ljudstvo, za domače šege in navade in ne za tuje.“ Kaj poreče k temu „Stajere“?

* **Slov. nar. pesem.** Od naučnega ministrstva imenovani odbor za zbiranje slovenskih narodnih pesmi je imel dne 13. t. m. v Ljubljani sejo, v kateri je bilo naznanjeno, da je doslej nabranih 7256 narodnih slovenskih pesmi, in sicer z napevi in besedilom.

Revolucija na Portugalskem.

Prvi trenotki navdušenja so minoli, in sedaj nastopajo trenotki resnega premišljevanja. Poroča se, da vojaštvo ni več zadovoljno z novo vlado, ker ni bilo primerno plačano za prelivanje krvi. Tudi delavstvo, ki je pomagalo pri grozodejstvih, vidi, da ni nič boljše, ampak še slabše kot prej, ker ni dela, ne za služko. Poleg tega se poroča, da republika še ne stoji na trdih nogah. V mestu je še polno kraljevih privržencev, ki se pripravljajo, da udarijo. Še slabše je med kmeti, ki so vneti za kralja.

Vstaja na Portugalskem je za nas jako poučljiva. Ko je bil ustreljen na Španskem anarhistični učitelj Ferrer, ki je bil vodja morilecev, požigalecev in tatov v mestu Barceloni, tedaj se je dvignil ves liberalni in socialistični svet in vse svobodomiselnostne časopise je grozno divjalo od same jeze, ker je bil po pravici kaznovan človek, ki je povzročil toliko gonjo na Španskem. Proslavljali so in slavili zločinca, ki je bil svobodomislec. Na Portugalskem pa so sedaj javno na cestah pri belem dnevu vojaki in barabe morili duhovnike in onečastili redovnice, plenili samostane in ropali in kradli, in kaj je na vse to rekla Evropa? Svobodomiselnostne časopise se še raduje, češ, prav je tako, da se reši ljudstvo iz rok klerikalizma. Toda zgodovinska resnica je, da vlada na Portugalskem že 150 let liberalizem, ki je zatiral katoliško cerkev tako, kakor nikjer drugje.

Liberalci govorijo o klerikalizmu, mislijo pa na katoliško cerkev in sveto vero. Klerikalizma ni trebalo ubijati na Portugalskem, ker ga ni bilo, ampak liberalci vedo, da se preganjajo odkriti katoličani, da se oskrunjujejo oltarji in cerkve, da se kradejo ter ropajo svete posode in da se morijo duhovniki, redovniki in drugi katoličani. Ravno tako se bo godilo pri nas, če ljudstvo ne bo odločno obrnilo hrbta naukom naših liberalcev. Zato pa mora biti naša naloga, da se z našim katoliškim ljudstvom še tesneje združimo v močno organizacijo, da ljudstvo poučujemo in da pred vsem skrbimo za dobro časopisje. Vsako naše društvo bodi bojna organizacija proti svobodomiselnim zastrupljavcem ljudstva.

Kdor podpira dandanes še liberalne liste, ni več katoličan. Zato pa povsod brezobzirno preganjati liberalne liste! Vsaka krščanska družina mora imeti dober katoliški časopis. K temu nas opominja Portugal.

Mariborski okraj.

m **Maribor.** Zadnjo soboto, dne 22. t. m. je bila pri tukajšnjem sodišču obravnava, ki je naredila med Slovenci žalosten utis. Ravnatelj učiteljskega, Schreiner, ki se v slovenskih družbah rad da proslavljati kot Slovenec, je naznanil neko pismo slovenskega profesorja dr. Potočnika, s katerim se je čutil razžaljenega, državnemu pravdnistvu. Profesor dr. Potočnik je bil obsojen na 200 K. Ravnateljstvo dejanje je tem manj lepo, ker je znano, da se je dal grdo psovati od nemškega profesorja dr. M., a tega Nemca ni tiral pred sodišče. Če misli Schreiner, da si bo tem potom zaslužil odlikovanje, za katerim hrepeni noč in dan in koje hrepenenje tako čudno nanj vpliva, je pač obžalovanja vredno. Schreiner je isti človek, ki je proti predlogu drugih slovenskih vzgojiteljev pri vladi dosegel, da se slovenski otroci morajo že v tretjem šolskem letu učiti v tujem jeziku, namesto v petem.

m **Kamnica.** Slovenska kmečka zveza je sklicala v nedeljo, dne 23. oktobra politično-gospodarski shod pri g. Kristoviču na Razpoki. Shodu je predsedoval g. Ig. Neuwirth. Ur. Zebot iz Maribora je razpravljala o dogodkih zadnjega časa, o deželnem zboru, o vzrokih in uspehih obstrukcije ter o važnejših gospodarskih vprašanjih slovenskega ljudstva. Opisal nam je tudi vzbruh revolucije na Portugalskem. G. Kemperle je govoril o razvoju državnozbornske politike. Oba govora so zborovalci z zanimanjem poslušali. H koncu se je sprejela še resolucija, v kateri protestirajo zborovalci proti uvozu mesa iz Argentine, zahtevajo, da se šolska postava preustroji tako, da bo v korist ljudstvu na deželi. Z navdušenjem se odobri obstrukcija naših poslancev v deželnem zboru. Zborovalci prosijo svoje poslance, da vstrajajo v zapričetem boju, dokler se nam ne dajo pravice, ki nam gredo po božjih in cesarskih postavah.

m **Fram.** V občini Morje pri Framu je v ponedeljek, dne 24. t. m. sijajno zmaga v vseh razredih S. K. Z. pri občinskih volitvah.

m **Sv. Martin pri Vurbergu.** V „Slov. Gospodaru“ smo čitali, da se snide državni zbor meseca novembra. Dobro vemo, da čaka gg. drž. poslance tam ogromno dela. Fa vendar prosimo še posebej pre-

zidati nad božjim grobom prekrasno cerkev, ki je bila posvečena leta 336. To cerkev so leta 614. požgali Peržani, a kmalu potem je znova požigal „cerkev vstajenja“ opat Modest. Leta 637. je pa prišel Jeruzalem v arabske roke, vendar so pustili Arabci krščanska svetišča pri miru. Šele leta 1010. je cerkev nad božjim grobom razdeljal egiptovski sultan Hakem. L. 1096. so se začele križarske vojske, dne 15. julija 1099. so osvojili križarji Jeruzalem, in naslednja leta, torej po letu 1100 so začeli staviti novo velikansko cerkev, ki bi naj obsegala pod eno streho vsa svetišča okoli božjega groba. To cerkev so sicer leta 1187. in 1244. zopet opustošili Arabci, vendar se je križarska cerkev v glavnih zidovih ohranila do današnjih časov. Leta 1719. so vso prenovili, leta 1808. pa je pogorela. Takrat so divjale v Evropi francoske vojske in nihče se ni brigal za cerkev sv. groba. Tako so se je pa polotili Grki in jo prenovili, pa tudi skazili častljivo stavbo. Tako dandanes katoličani za pravo nismo gospodarji v cerkvi božjega groba, ampak razkolni Grki in Rusi; da imamo še sploh nekaj pravic, se je zahvaliti očetu franciškankom, zvestim varihom sv. groba, in pa prejšnjim francoskim vladam.

Božji grob se nahaja kot posebna kapelica v prednjem delu cerkve pod velikansko kupolo, na kateri se blišči zlati križ in se od daleč vidi. Grob je seveda vdolan v skalo ali ves obložen z marmornimi ploščami. Znotraj je dvojni prostor, najprej angeljska kapelica 3'4 m dolga in 3 m široka, potem stopimo skozi nizko odprtino v pravo grobno kapelico, ki je le 2 m dolga in 1'80 m široka. Kamenita klop, na ka-

teri je ležalo Zveličarjevo truplo, je obložena z marmornimi ploščami ter služi za oltar, na katerem smemo tudi katoličani maševati.

Drugo največje svetišče v tej cerkvi je Kalvarija, kjer je bil Kristus križan. Grob Jožefa Arimatejskega, v katerega so položili mrtvega Zveličarja, je bil čisto blizu Kalvarije, ki je bila nekoliko bolj vzvišen skalnat griček. Sedaj je seveda vse zazidano in se gre po stopnicah v kapelo Kalvarija. Tukaj je 10. postaja križevega pota, kjer so Kristusa slekli in mu zolč ponujali, na istem mestu so ga razpeli na križ (11. postaja); na tem mestu je oltar. Nekoliko dalje, za pravo že v drugi kapeli je oltar, ki označuje mesto, kjer je stal križ Gospodov, na katerem je umrl (XII. postaja). Oltar je last Armencev, a na njem nihče ne mašuje, ker tukaj je opravil Zveličar sam krvavo daritev. — Poleg oltarja je razpoklina, ki sega globoko v skalo, naslala je ob potresu po Kristusovi smrti. Med tem oltarjem in med prejšnjim, kjer je bilo križanje, je oltar žalostne Matere božje. Ona je stala ob križu, in ko so smekali mrtvega Sina s križa, se je vsedla na neko skalo zraven križa, in so ji ga v naročje položili (XIII. postaja). Oltarja Matere božje in križanja sta katoliška last.

Med drugimi svetišči v cerkvi božjega groba omenimo še kapelico, kjer je našla Helena sv. križ, Helenino kapelo, kapelo, kjer se je prikazal Gospod po vstajenju svoji materi; v isti kapeli se hrani stber bičanja.

(Dalje prihodaj.)

bivalci iz občin Sv. Martin, Gornji in Spodnji Duplek, Ciglenca, Gornja in Spodnja Korena, Velka in Mala Zimica, Voličina, Digoše, Vumpah in še več drugih občin, gg. državne poslane, da bi se tudi za nas potegovali in nam pripomogli, da bi se vendar že enkrat začelo resno delovati za gornjedupleški most čez Dravo. Gospodje deželni poslanci so dovolili že tretjino svote, katere je proračunjena za most. Prošnje, katere so poslane gori imenovane občine na okrajni zastop meseca aprila 1908, bomo objavili prihodnjič ali pa poslali državnim poslancem. — Volilci kmečkega in delavskega stanu.

m Sv. Rupert v Slov. goricah. V Hrastovcu tukajšnje župnije se nahaja prostorna kapela svetega Križa, za katero je že papež Klement XII. dne 5. decembra 1739 tedanjemu graščaku Ernestu pl. Herberstein dal dovoljenje, da se sme v njej darovati sv. maša. Grad je tekom časa večkrat menjal gospodarje, in omenjenega dovoljenja se dalj časa nihče ni posluževal. Sedanjí novi posestnik, hrvaški plemenitaš Alojz Kottas-Heldenberg je dal, kakor ves grad, tako zlasti grajsko svetišče prav lepo in vkusno prenoviti, in preteklo nedeljo, dne 23. oktobra t. l. so prevzvišeni gospod knezoškof prenovljeno kapelo z oltarjem, s podobami in z okraski vred slovesno blagoslovili ter po dolgem času zopet opravili v njej daritev sv. maše. Slovesnosti, ki se je pričela ob 9. uri predpoldne, so se razen graščakove rodbine udeležili tudi gg. župniki od Sv. Ruperta, Sv. Lenarta, Sv. Marjete in Sv. Barbare, deželnosodni svetovalec dr. Kronvogel ter odvetnik dr. Gorišek od Sv. Lenarta in verniki iz grajske okolice v prav obilnem številu, gotovo do 200 ljudi. Po sv. maši so premišljivi nadpastir z ozirom na oltarno sliko sv. Križa v dveh pristranih nagovorih priporočali posnemanje pobožnih častilcev svetega Križa, kakor so bili n. pr. sv. Pavel, ki je pridigoval in se hvalil le o križu in križanem Zveličarju, sv. Peter, sv. Andrej, in med drugimi cesar Karol VI., ki je podaril zmagovitemu vojskovodji Evgenu Savojskemu zlat, z briljanti okrašen križ s podpisom: Jesus Christus Generalissimus — Jezus Kristus, najvišji general; potem so razložili tri resnice, ki jih uči križ, namreč, kako strašno zlo je greh, kako grozen je pekel, in kako dragocena in krasna so nebesa. — Ob 11. uri je bilo z zahvalno molitvijo *T e D e u m* sklenjeno vspodbudno in genljivo sv. opravilo. Pozneje so si premišljivi vladika pod vodstvom hišnega gospodarja še ogledali številne prostore razsežnega gradu, v katerem je videti mnogo zanimivih starinskih dragocenosti.

m Sv. Trojica v Slov. gor. Gospod Golob so jo pogruntali. Zadnjič so v „Marburgerici“ hvalili naše preč. gg. Irančičkane, in sedaj jih zopet hvalijo v „Stajercu“. To pa vse zato, ker se bojijo za prihodnje občinske volitve in bi si z velikanskim zadoščenjem menicali roke, ako bi se jim posrečilo, spraviti razprtijo v naše vrste. No, tega naj se nikar ne trojajo. Naša veleč. duhovščina je spoštovana in ugledna v trgu in tudi brez njih. In to si naj zapomnijo, da je „Stajercu“ hvala naravnost razžaljenje za našega človeka. Zato si jo kratkoma prepovedujemo. Naj si raje vtisnejo v srce besede, ki jih je povedal nemški profesor Adolf Bartels v „Deutschsoziale Blätter“: „Der geborene Slave, der für deutsche art und Sitte wirkt, ist in meinen Augen ein Lump, denn er hat seiner natürlichen Bestimmung nach für seines eigenen Volkes Art und Sitte zu wirken, und nicht für die eines fremden.“ To se pravi na kratko po slovensko: „Rojen Slovan, ki deluje za nemštvo, je v mojih očeh lump. Narava zahteva, da dela za svoj narod, ne pa za tuje.“ Kaj če bi nam o tej stvari kaj povedati v „Stajercu“? Heul!

m Puščava. Katoliško delavsko društvo je imele svoj letni občni zbor dne 23. t. m. V odbor so bili izvoljeni sledeči možje: predsednikom Ivan Perše, posestnik v Činžatu, podpredsednikom Andr. Bezjak, žagar, odbornikom: Ivan Mlakar, Valentin Juštnig, Franc Horvat, Jakob Maurič, Simon Pečevnik, Fr. Kušnec; blagajnikom Ivan Karničnik, posestnik v Činžatu; tajnikom M. Gornjak. — Vsem podpornim udom se odbor najpristraneje zahvaljuje za podporo.

m Maribor. V torek dne 1. novembra t. l. uprizori Dramatično društvo v Narodnem domu žaloigro v petih dejanjih „Milnar in njegova hči“. Začetek ob pol 8. uri zvečer.

m Hoče. Katoliško bralno in gospodarsko društvo v Hočah priredi v nedeljo dne 13. novembra poučno predavanje v društveni sobi pri g. Rojku, po večernicah ob 8 uri. Govoril bo veleč. g. dr. Fr. Kovačič, profesor bogoslovja v Mariboru. Vsi udje in prijatelji bralnega društva pridite v obilnem številu!

m Studenec. V nedeljo prirejena igra „Dve materi“ se je jako lepo in dovršeno uprizorila. Ponovila se bo tudi v nedeljo 30. okt. ob 8. uri popoldne.

m Sv. Jurij v Slov. gor. Slavna okrajna hranilnica Sv. Lenart v Slov. gor. je našemu bralnemu društvu „Edinost“ kot velikodušno podporo naklonila 20 K, za kar se društvo iskreno zahvaljuje in v bodoče še prav toplo priporoča.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Da razširimo katoliško časopisje, za to nam bo treba že zdaj skrbeti. Zdaj se spravljajo sadi, in marsikateri ima zdaj drobiža, ki ga ob novem letu ne bo imel. Saj se lahko tudi tako naroči na katerisibodi list, kajti časi so itak minuli, ko so se listi shranjevali in vezali. Širimo naše časopise, preganjamo liberalne, dokler je čas. Na delo, ker resni so dnevi! Portugal nas naj uči!

p Sv. Marko. Domači lov, ki ga je imel poprej dornovski graščak Pongratz, je dobila sedaj občina v svoje roke. Zbral se je poseben konzorcij domačih posestnikov, ki so lov prevzeli. Čeravno so ti že od

1. septembra poskušali svojo srečo, se dosedaj še vendar ni nobenemu tako nasmejalo, kakor vrlému kmetu, Francu Bezjak, ki je v družbi drugih preteklo nedeljo prvokrat na lovu z novo puško ustrelil lepo srno, ki je tehtala 50 kg. Plen jim je pravično razdelil naš „Kuropatkin“.

p Obriž pri Središču. Na prizadevanje našega, v obče priljubljenega g. kaplana, se je ustanovila pri nas na angeljsko nedeljo, dne 4. septembra na veliko srečo mladine prekristna in prepotrebna mladeniška in dekliške zveze. Ker sloni ta naprava na versem temelju, ni po volji tukajšnjim takozvanim „naprednjakom“, saj to so pokazali v dopisu iz Obriža v zadnjem „Narodnem Listu“. Vsi poštene ljudje se zgražajo nad tem dopisom, dasi ne dosega mladeniške in dekliške zveze, še manj pa g. kaplana. Cvetka laži in obrekovanj je: „kakor bi ga hudič prijel“ (seveda kaplan). Kdor ima količkaj pameti, si lahko razlaga te besede. Mi pa mladeniči in dekleta omenjenih zvez vam čisto mirno povemo, mi ne iščemo prepira, naš namen ni po časniki se obrekovati in prepirati, mi imamo čisto druge vzvišene in plemenite cilje; ako pa nas nasprotnik napada, je pa popolnoma naravno, da se branimo. Glede „zibmarjev“ vam pa povemo le toliko, da mi ne delamo razločka med fanti, naj si bo starosti katere koli, naša vrata so vsem odprta, ker ravno to je pravo ljudsko delo. V zadoščanje našemu g. kaplanu in nam v korist bo pa to, da se vstrajno držimo naše mladeniške zveze, ji pridobivamo vedno novih članov, brezobzirno korakamo naprej in si zapojemo: Sovražna nas prišla moč, misleč, da četo našo mlado pokončala bo kar čez noč. Četa naša mlada, duševno čila, zdrava, naj bo sovražnik kakšen koli, nas strah ga ni nikoli. —

Član mladeniške zveze.
p Zitale. Vkljub strastni protigagitaciji žitalskih liberalcev se je v nedeljo, dne 23. oktobra vršil ustanovni shod novega bralnega in izobraževalnega društva ob velikanski udeležbi. V veliki sobi „stare šole“ je bilo načelanih najmanj 400 ljudi: mož in mladeničev, žen in deklet. Mnogo pa jih je moralo oditi, ker niso dobili prostora. Hitro po večernicah otvori zborovanje vrli kmet iz Nadol, Vogrine Janez, kot predsednik pripravljalega občera in predčaja kot zapisnikarja č. g. kaplana Jožefa Kranjca ter izroči besedo č. g. župniku Antonu Merkušu. V pozdravnem govoru častiljivi starček z mladeniško navdušenostjo kratko popiše škodo in kvar slabe knjige in brezvestnega časnika v dušnem in telesnem oziru; zato iskreno pozdravlja ustanovitev novega bralnega društva, ki bo nudilo članom dobrih knjig in poštenih časnikov. Pozdravlja vse svoje farane, ki se za društvo tako zanimajo, in č. g. dr. Korošca, našega državnega in deželnega poslanca kot govornika. Č. dr. Korošec razpravlja v dolgem, a zanimivem in navdušenem govoru o pomenu in namenu izobraževalnih društev. Govor je imel velik uspeh. Pri vpisovanju članov se jih je oglasilo 83, in poprej je naznanilo svoj pristop že 57 članov, tako, da šteje društvo že prvi dan svojega obstanka 140 članov. To število je najlepše znamenje, da je bilo tako bralno in izobraževalno društvo zares krvava potreba; to število pa tudi jasno priča, da ima ljudstvo do novega društva zanimanje in da se bo lepo razvijalo ter rodilo mnogo dobrega. — Po nasvetu g. zapisnikarja se je izvolil sledeči odbor: Predsednik: Janez Vogrine, kmet v Nadolah; podpredsednik: č. g. župnik Anton Merkuš; blagajnik: Gašpar Kores, kmet v Čermožišah; njegov namestnik: mladenič Jožef Blazina; tajnik: č. g. kaplan Jožef Krajnc; tajnikov namestnik: Vincenc Kores, posestnik v Zitalah; knjižničar: Janez Vogrine ml., in njegov namestnik: Franc Stres; odbornika sta: Anton Kodrič, posestnik v Nadolah in Anton Pulko, gostilničar v Zitalah; računska pregledovalca sta: kmet Jožef Kodrič iz Kočic in Jurij Krušič iz Čermožiš. — Prepričani smo, da bo ta odbor skrbel, da se bo društvo razvijalo in obrodilo dosti sadu. Po volitvi se je predstavljaj kratak šaljev prizor: „Mišji strup“. Jezljiva in skopa mojstrinja in lačni čevljarški učenec Tinček sta privabila obilo hvale in smeha, znamenje, da sta dobro pogodila svoje vloge. Lepo in primerno je Tinčeto tožbo uglasbil č. g. Fr. Spindler, kaplan v Brezicah, za kar mu izrekamo tukaj najpristranejšo zahvalo. Med posameznimi točkami nas je zabaval domači moški zbor pod vodstvom organista g. Jurija Lorbera. Mladeniči-pevci so pokazali, da se ne bojijo ne truda ne težav, pa tudi liberalcev ne. Tako je prav! Ves shod se je vršil med veliko pozornostjo poslušalcev in mirno. Motiti so ga hoteli z neslanimi, pa bolj tihi opazkami „štajercijanski“ krčmar Polajžer iz Ravnega, Berlisgov komi Cvetko in liberalni učitelj Zrimšek. Predsednik bi jih bil seveda lahko dal odstraniti, pa jih je namenoma pustil, da se naši ljudje na živih vzgledih: na štajercijanskem krčmarju, liberalnem komiju in liberalnem učitelju učijo, kako se ne smejo obnašati. Naj kuhajo liberalci svojo onemoglo jezo kakor hočejo. Mi pa, verni katoliški in narodni žetanci se hočemo okleniti svojega „Katoliškega bralnega in izobraževalnega društva“ in skrbeti, da bo vse, kar je dobrega po celi župniji, pri nas, drugo pa naj imajo liberalci in nemškutarji!

Ljutomerski okraj.

l Ljutomer. V tukajšnjo šolo realko se bodo sprejemali učenci v petek, dne 4. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne, in sicer v realni učilnici na glavnem trgu. Vsa na novo prišedši učence naj pri-

se s seboj zadnje šolsko spričevalo, oziroma zadnja šolska naznanila.

l Sv. Jurij ob Ščavnici. Ker se zavoljo slabega vremena vesela in predstave niso moge izvršiti, smo pre-tavili celo stvar na prihodnjo nedeljo. Prijatelje in znance vabimo, naj nas ob količkaj ugodnem vremenu v prav obilnem številu obiščejo pri g. Domajaku. Vopred ostane isti, kakor je objavljen v prejšnji številki, na lepkih in vabilih. Odbor bralnega društva.

Konjiški okraj.

k Konjice. N. N., ali je že Vaš, šoli odrasli sin ud Bralnega društva, „Slov. Straže“, in Vaša hčerka, ali je že članica Dekliške zveze? Zakaj ne? Ali noče ali ne sme? Oboje je žalostno. Prvo za otoka, drugo za Vas. Ali niso delavni društveniki in društvenice najvzornejša mladina cele fare! Vprašajmo njihove stariše, ali jim niso v veselje? Pojdi in stori tudi ti tako!

k Konjice. Med našimi vrlimi gospodarji vladajo splošno prepričanje, da pride k nam premalo „Sl. Gospodarjev“. To prepričanje je častno za moše kakor za list. Zelja kmečkih prijateljev je, naj bi imel sploh vsak boljši gospodar svojega „Slov. Gospodarja“ (matere „Detoljuba“, žene „Bogoljuba“, fantje in dekleta „Naš Dom“). društvene iztise bi pa pustili revnejšim slojem. Pri priznani poštenosti našega ljudstva se bodo v teku 365 dni gotovo našle potrebne kronice (vsega skupaj z Mohorjevo družbo 11 K). Pomislite, koliko stroškov imate, če imate v hiši pi-jance in zapravljivce, bahate gizdalinke in našopir-jene ošabnice! Tedaj pa stotaki niso dovolj. Za denar, ki ga izdate za poučne, vzgojne liste, vlečete stoodstotne obresti. Kaj sodite?

k Konjice. Naši „nekadaj-Slovinci“ s ponemčeni imeni in s slovenskim občevalnim jezikom so res pametni ljudje; nasproti občinstvu, odjemalcem so skrajno sladki in prijazni, sama ljubeznivost jih je — na tihem pa dosledno in vstrajno delajo za ponemčenje trga in — okolice. Slovenski trg (nekdaj!), ali naj pride skoro čas, da gre zadnji Slovenec pokopat k Sv. Ani svojo zanikrnost in nezavednost? Okolica, ali nič ne vidiš in čutiš, kaj se godi v tebi? Vstani, izdajalec je blizu!

k Konjice. Lov občine Ološki pride za dobo 6 let k vnovični dražbi. Javna dražba se bo vršila v uradnem poslopiju c. kr. okrajnega glavarstva v ponedeljek, dne 31. oktobra 1910 ob 9. uri dopoldne. Izključna cena znaša 30 K. Vsak prosilec naj ima v začetku dražbe založiti znesek, enak z izključno cenno kot varščino, katere se po dražbi vrne. Daljni lovski pogoji so razvidni pri c. kr. okrajnem glavarstvu.

k Konjice. Lov občine Bezovica pride za dobo 6 let k vnovični dražbi. Javna dražba se bo vršila v uradnem poslopiju c. kr. okrajnega glavarstva v ponedeljek, dne 31. oktobra 1910 ob 11. uri dopoldne. Izključna cena znaša 233 K. Daljni lovski pogoji so razvidni pri c. kr. okrajnem glavarstvu.

k Konjice. Podružnica „Slovenske Straže“ prosi svoje člane, naj pridno agitirajo med znanci in prijatelji za obilen pristop, naj tudi velikodušno pobirajo prostovoljne doneske in jih izročajo blagajnici ali tudi tajniku. Pri vsaki veseli družbi naj se — pusti 1 liter v sodu, njegova cena pa — za Slomškovo dar. — Po vseh trgovinah in gostilnah zahtevajte račun-ske listke „Slovenske Straže“, v vsaki zavezni hiši naj se rabijo izključno le žgalice „V korist obmej-nim Slovincem“, dobijo se pri Ogorevcu in Hrepev-niku, na vsako pismo prilepite kolek „Slov. Straže“ (dobi se pri tajništvu). Vsako nesoglasje doma in med sosedi poravnajte s par peticami — za Slomškovo dar. Komur ni kaj jasno, naj pride po pojasnilo k tajništvu (v kaplaniji).

k Konjice. V Dravinjski dolini mi kmetje nikakor nismo zadovoljni, da bi nam po naših travnikih jahači kneza Windischgrätzja jezdili, ker nam delajo preveliko škodo. — Nekateri so jih že večkrat ustavili, pa to ni nič pomagalo; če mu je kateri kmet rekel, da ne pusti tankaj škode delati, so mu odgovorili jahači: „Mi ne poznamo nobene škode,“ in so hitro odjezdili. Ali se bode tako godilo, kakor je bilo še v starih časih, ko se je s kmetom delalo, kar se je ho-telo? Mislím, da tistih časov ne bo več! — V Dra-vinjski dolini je že večkrat marsikateri izmed kmetov vprašal pri tem ali onem odvetniku, kaj in kako naj storimo, pa nam je bil odgovor, da naj pustimo stvar pri miru, ker so usmiljeni, ker delijo veliko dobrot. Pa nam kmetom v Dravinjski dolini niso to nobene dobrote, če delajo po naših travnikih veliko škodo. — Bili so nekateri kmetje tudi pri knezovem oskrbniš-tvu ter so se pritoževali, da se jim dela škoda. Oskr-bništvo je vzelo seveda to na znanje in tudi popisalo imena kmetov, pa zgodilo se ni nič, temveč je ostalo vse pri starem. — Neki kmet iz Nove vasi je poteg-nil žico, katere se na 100 korakov daleč gotovo vidi, po svojem travniku, kjer je rastle najlepša trava, in kjer ni nobene vozne ceste ne pešpoti, da bi tako za-branil škodo, zlasti ker prošnje in opomini proti tem jahačem niso nič pomagali. — Poročila v nekaterih nemških in tudi slovenskih listih so bila nepravilna, ker se kmeta, ki se brani škode, zaradi tega vendar ne more imenovati zlobneža, četudi je slučajno tisti, ki mu dela škodo, kakšna imenitnejša oseba. — Zari-di žice je bil nek posestnik naznanjen sodniji ter je bila že dvakrat obravnava, pa se je vsakokrat pro-ložila. Radovedni smo, kaj bo končno sodnja skle-nila. — Kmet.

k Častno občanstvo. Bezina, okolica Konjice, Tepanje, te tri občine so izvolile za častnega občana ekselenco knezoškola dr. Napotnika, rojaka s Te-panjskega vrha, in so mu izročile krasno diplomu po-

vodom njegovega bivanja v Konjicah, letos, dne 28. avgusta. Iste tri občine so pa te dni diplomo častnega občanstva izročile tudi g. arhidijakonu in dekanu Hrastelju. — Častno občanstvo, to je največja čast, s kakršno more odlikovati občina zaslužne osebe.

k Zreče. Družba „Južna železnica“ ima v naši občini premogovnik. Leta 1908 pa je vsled rovanja v zemlji usahnul studenec, ki je dajal vodo za ljudi in za živino v okolici Gračič. Prebivalci so razložili zadevo vodstvu rudnika, a gospodje nočejo obstati, da bi bil povzročil rudnik zmanjšanje vode; pravijo, da je to zakrivila suša. Toda najstarejši ljudje ne pomnijo, da bi bil dotični vodnjak kedaj brez vode; tudi ob suši, ko so drugi studenci usahnili, tam vode ni manjkalo. In vodnjak je usahnil po zimi, meseca decembra, ko je ležal sneg. Leta 1908 je zapadel sneg že v prvi polovici novembra, vreme je ostalo mrzlo. Dne 15. decembra je skopnel sneg po osojahi. Dne 20. decembra je po 2dnevem sneženju ležalo novega snega za dober pedenj. In v tem času je odpovedal studenec vodo. A sedaj si prebivalci že skozi dve leti morajo voziti vodo od daleč, iz nižave, po strminah. O tej nadlogi sta se gg. poslanci Pišek in Novak želela prepričati na lastne oči ter sta dne 16. oktobra obiskala kraj Gračič. Istega dne sta gg. poslanci hotela tudi svoje nadloge potožiti svojim volilecem. V to svrhu nam je gospod Kračun prepustil blage volje svoje prostore. Tu je zbrance pozdravil načelnik okrajnega političnega društva g. Lamut, potem je pa g. Lorgar predlagal vodstvo: g. Lamut bodi predsednik, g. Potnik zapisnikar. Besedo je dobil prvi g. deželni poslanec Novak. Ta je orisal neznosne razmere v deželni zbornici v Gradcu. — Državni poslanec g. Pišek je že laglje govoril o nekoliko boljsem položaju. Sicer tudi v državnem zboru na Dunaju ne gre vse tako, kakor si želijo naši zastopniki; pa z vstrajnostjo so vsaj tuintam kaj zabilili, kar bi bilo njihovim volilecem na škodo. Med ostalimi je omenil draginjo, katero čutimo vsi, posebno še kmet in sploh ubožni sloji ljudstva. V kmetovalskih zadevah nevedni ljudje pravijo, da je kmet kriv draginje. Poročevalce naj dostavi: Socialni demokrat dr. Renner je v državnem zboru rekel, da je kmet „oderuh“, ker nastavlja previsoko ceno svojemu blagu. Slovenski poslanec g. Demšar (Kranj-Loka) mu je odgovoril in s številkami dokazal, da kmet nima nobenega dobička od kmetovanja, ako bi z denarjem računil svoje delo. Gospod Pišek je v „Slovenskem Gospodarju“ objavil vrsto člankov z nadpisom: „Le vkup, kmetje, le vkup!“ V sestavku je izračunal s številkami tako, da je imel gospod pri par volih komaj 3 ali 4 K dobička. Gospod poslanec je rekel: Za kmeta posebno usodni dan je bil tisti dan, ko se je po želji vlade vsprejel proti glasom naših poslancev takozvani pooblastilni zakon, to je postava, ki vlado ali ministru pooblasti, da smejo bolj po svoji volji, to je brez poslancev sklepati kupčijske pogodbe s sosednjimi državami, n. pr. glede uvoza živine iz Srbije. A da se z ozirom na kmeta zakon ali postava vsaj deloma vblaži, izposlovali so naši poslanci podporo za živinorejo. V prvi vrsti pride tukaj v poštev zadrugno vnovčevanje živine. Podrobnosti o skupnem prodajanju živine je obravnaval mladi g. Pišek, predgovornikov sin in poslovođa Zadruga za vnovčevanje živine, zadruga, ki se je za slovenski del naše dežele ustanovila v Mariboru. Za tem je g. Igo Sadek prebral resolucije. Zbrani volilci izrekajo zahvalo in popolno zaupanje svojima zastopnikoma za njun trud v državnem (Pišek), oziroma v deželnem (Novak) zboru. Zborovalci odobravajo dosedanje ravnanje slovenskih izvoljencev: občudujejo močnatost in vstrajnost članov „Slovenskega kluba“ v deželnem zboru v Gradcu ter izrekajo vsem skupaj pristržno zahvalo in popolno zaupanje. Zborovalci prosijo, naj gospodje vstrajajo, če treba, v obstrukciji tudi tako dolgo, dokler ne izpolnujejo svojim volilecem enakih pravic, kakoršne uživajo drugi državljani. Oni hočejo, naj se naši poslanci še zanaprej odločno ustavljajo slovenskemu ljudstvu sovražnim nakanam n. pr. nemško-nacionalne večine v deželnem zboru; naj branijo slovensko šolstvo in gospodarske zadeve slovenskega kmeta, ker: če se bo kmetu godilo dobro, bo kmetovega blagostanja deležen tudi njegov delavec, hlapec, dekla, dninar, viničar. Zadnja resolucija naglašja pa prošnjo, naj poslanci pospešijo v deželnem zboru že sproženo zadevo glede kmetičkih zidarjev in tesarjev. Po primernih razgovorih je predsednik zaključil dve uri trajajoči, lepo uspeši shod.

Celjski okraj.

c Celje. Grdo delo je izvršil zopet zadnji „Nar. List“. Za Anzelmom meče blato, ker ve, da se o. Anzelma ne more več zagovarjati. Pisava je hudobna, ker je dvoumna. Tako pišejo propali ljudje, ki hočejo škoditi bližnjemu, pa nimajo za to dovolj gradiva in ne dovolj korajže. Sicer pa se vse na svetu maščuje in Anzelmov prijatelj, ki biva tam zgoraj blizu Nazarja, bo še čutil udarec usode bridko na sebi. Sam je umazan in zato ga žene, da tudi druge umaže. Grd značaj je, in zato je pomočil svoje pero v lužo, da tudi druge ogrdi. Vsi v Savinjski dolini od Celja do Solčave poznamo Anzelmovega prijatelja, ta vzor ostudnega in podlega človeka! Misli, da je škodil o. Anzelmu, a vse je padlo zopet nanj nazaj, in kdor ima še količkaj čuta do snažnosti, se bo tega izvrška svojega stanu še bolj vestno ogibal.

c Čebelarstva podružnica za Savinjsko dolino je končala svoja toletna predavanja v nedeljo, dne 9.

t. m. pri društvenem tajniku g. Pečarju v St. Pavlu. Bilo je to že deveto toletno zborovanje, prirejeno v zvezi s kmetijsko podružnico v Zalcu. Udeležba je bila še dosti povoljna; zlasti moramo biti zadovoljni, ker so se zbrali sami navdušeni čebelarji. Potovalni učitelj g. Černež predaval je o vzimljenju čebel. Tudi dva panja smo razdeljali ter jih do kraja pregledali, da bi se prepričali, ali imata dosti hrane čez zimo ali ne. Pri enem panju smo matici celo uši obirali, čemur so se vsi čudili ter skoraj niso mogli verjeti, da je kaj takega sploh mogoče. Tudi na razna vprašanja je g. Černež radevolje odgovarjal. Sploh je pri nas navada, da čebelarji le sprašujejo in da se jim odgovarja: vrhu tega še vsak pove kaj iz svojekušnje, ravno zato so naša predavanja vselej prav zanimiva. — Bodi izrečena g. Černežu za to, kakor tudi za vsa, že prirejena predavanja imenom naše podružnice najsrčnejša zahvala za ves njegov trud; isto velja tudi našemu čebelarskemu mojstru g. Piklu, proseč obenem oba, da nam še drugo leto ostaneta zvesta predavatelja in učitelja.

c Petrovce. V nedeljo, dne 23. t. m. se je vršil v društveni dvorani II. zadrugni shod savinjskega okrožja Zadrugne zveze za Štajersko, ki je bil zelo dobro obiskan. — Pozdravil je shod v imenu odsotnega okrožnega predsednika J. Zdolška poslanec A. Terlav. Pri volitvi okrožnega predsedstva so bili izvoljeni: predsednik v. l. gospod župnik J. Zdolšek, podpredsednik deželni poslanec A. Terlav, zapisnikarja dr. M. Slavič ter F. Žličar. V daljšem govoru je nadrevizor g. Vlado Pušenjak razpravljal važnejše zadeve našega zadrugništva, polagajoč veliko važnost zlasti na nadzorstvo. Govoru je sledila daljša razprava. Shod je enoglasno sprejel sledeče resolucije, predlagane od g. nadrevizorja: 1. Kjerkoli obstojajo v enem okraju dve nasprotni posojilnici, mora vsaj vsakega pol leta tajnik, oziroma kak drug član načelstva naše posojilnice pregledati seznam članov nasprotnih posojilnic. — 2. Tretji okrožni zadrugni shod se vrši v St. Jurju ob juž. žel. — Nadejamo se, da bodo ti okrožni zadrugni shodi postali stalna institucija ter privabili vedno več razumnih in resnih mož v naše zadrugništvo.

c Dobrna. Kaj neki pomeni veselo razpoloženje slovensko-narodnih Dobrničanov! Menda jih, kakor po navadi, veseli trgatve — ne, letošnja trgatve je pri nas jako, jako slaba. Trgamo že, trgamo, pa kaj? Samo suho, vodo pentljevje. Torej s trgatvijo in z njo združenim veseljem ni nič. Veselje ima drugod svoj vzrok. Približujejo se nam namreč občinske volitve. Ljudje se po navadi bojijo volitev, a na Dobrni je nasprotno. Od kar so imeniki razpoloženi na ogled, se je začelo v narodnih vrstah veselo zanimanje, češ, zdaj je prišel zopet veseli čas politične trgatve. Da so nekdanj na Dobrni tako slavni (?) nemškutarji doslužili, nam ne dela tolikega veselja, pač pa dejstvo, da se je naša slovenska stvar tako mogočno okrepila. Za Boga! Kdor je poznal Dobrno leta 1900, bo rekel: „Res, ta bišer Spodnjega Štajerja se zdaj blišči stokrat lepše kot poprej.“ Mladičiči in dekleta so po bralnem in izobraževalnem društvu probujeni ter ne samo v izobraževalnem, ampak tudi v političnem oziru prav vzorno vzgojeni. In kaj bi šele rekel o naših vrlih možeh: to so prave skale! Da smo vsi v taboru Kmečke zveze, ve menda cela javnost. A ne smem pozabiti naših vrlih žen, ki so z malimi izjemami navdušene za narodno delo. Bog daj, da bi se letos pri volitvah tudi tisti zavedli svoje slovenske narodnosti, ki so se pri zadnjih volitvah vdinjali nemškutarji in njenim zastopnikom na Dobrni. Sram mora biti te može (?), da so v sredini tako vrlih narodnjakov izdajalci. V koliko pa spada hujškarija zoper ogromno večino ljudstva v delokrog kakega c. kr. uradnika, bomo kmalu izvedeli, ako ne bodo dotičniki mirovali.

c Bočna. Pod tem nadpisom je trdil zadnjič nek dopisnik, da ni razlogov za delitev občine. Jih bom pa jaz par navedel, da se slišita oba zvana, čeprav so se okoličani Sv. Lenarta in Sv. Florjana itak izrekli za tako delitev, ker jim je tja dol v liberalno Bočno vendar predaleč. Trg Gornjigrad, kjer istotako vlada liberalizem, jih pa ne mara kot zavednih katoliških mož. Morajo si torej osnovati lastno dovolj obširno občino, ki je bila doslej pastorka. Naši stroški nas ne bodo boleli, svoje bodete pa že pokrili sami.

c Sladka gora. Poročil se je dne 17. t. m. tukajšnji mladenič Jernej Jagodič s pošteno deklico Antonijo Kumpfergar iz Smarja, oba iz Marijine družbe. — Mlademu paru naše iskrene čestitke!

c Sladka gora. Zopet so zapeli zvonovi svojo mrtvaško pesem 21. t. m. umrl Mariji Stancer, šestnici iz Mestinja, stari 28 let. Rajna zapuščina žaluječega moža z enoletnim otrokom. Pošteni Stancerjevi rodinci naše globoko sožalje!

c St. Jurij ob juž. žel. Nek revček se je v zadnjem „Narodnem Listu“ spravil nad okoliško požarno brambo, češ, da ni bila zastopana, ko je gorelo na Grobelnem, tržka požarna bramba pa da je bila; in kaj je resnice na tem? Resnica je to, da ste bili obe požarni brambi, tržka in okoliška na pogorišču na Grobelnem. Res je tudi, da ste imeli obe malo izvršujočih članov, to pa zato, ker tržka požarna bramba nima več gasilcev, a okoliška požarna bramba ima svoje gasilce zelo razkropljene po občini, in ker ni zvonilo pri cerkvah, stavim, da več kot polovica gasilcev niti vedela ni, da je gorelo v sosednji fari. Kar nas je vedelo, smo bili pa itak vsi na mestu. Dopisnik je pozabil pristaviti, pri kolikih požarih letos ni bilo tržke požarne brambe zraven, med tem ko je bila okoliška požarna bramba povsod prva na mestu in pridno gasila, a nihče ni pisal o tržki požar-

ni bra. Da ima pa tržka požarna bramba dobre brizgalne, to je hvale vredno, med tem ko je prejšnji okoliški župan Urleb kupil brizgalno ter jo je pustil stati pod nekim kozolcem več let, tako, da je popolnoma zarjavela, da je ni možno prej rabiti, dokler se ne popravi; tudi cevi so ta čas preperale. Sedanji občinski zastop skupno s požarno brambo je postavil primeren gasilni dom in bo tudi v kratkem še nedostatké odpravil. Če pa dopisnik „Narodnega Lista“ nima dovolj, mu bodem pa še prihodnjič več napisal o njegovi hvalisani požarni brambi.

c St. Vid pri Grobelnem. Pri nas nasprotniki vedno kričijo, kako jim leži na srcu blagor občine in se bahajo, koliko dolega so že storili za njo. Kako je to res, kaže sledeči slučaj: Pred par leti je dobil gospod Šumer v občinski hiši v nadstropju stanovanje in sicer: dve sobi, kuhinjo, klet in vrt, in vse to za borih 20 kronic. Drugi dve sobi sta se pa oddali v najem učiteljici Kregar, ki je pa stanovanje iz gotovih vzrokov, g. Šumer jih najbrže pozna, kmalu zapustila. Gospod Šumer se je nekoč izrazil, da bo de že skrbel, da dobi občina tudi od tistih dveh stanic mesečno 5 K. Toda glede te njegove izjave se ni napravila nobena pogodba, in g. Šumer se ni čutil vezanega. Da, za občinski odbor vneti takratni občinski odborniki so šli še dalje. V neki seji se je pod točko slučajnosti prejšnjega odbora meni nič tebi nič sklenilo, da se prepustite g. Šumerju še oni dve sobi v najem, in kaj mislite za kakšno ceno? Za nič, in zopet za nič! Pri zadnji občinski seji se je predlagalo, da naj se oddasta prazni sobi občinskemu tajniku proti primerni mesečni odškodnini, spodnji prostor, sedanjo občinsko pisarno, pa se naj prepusti bralnemu društvu, ki bo za dotični prostor tudi na leto plačevalo najemnino, in bi se na tak način zvišali občinski dohodki. Toda sedaj bi bili morali videti nasprotnike, posebno gospoda Florijaneka. Rotil se je, da se ne sme nikdar zgoditi v St. Vidu, da bi gospoda Šumerja spodil kdo iz občinske hiše, češ, ker tega si on na svoja stara leta ni zaslužil. In kmalu se je raznesla novica po šentvidski župniji, da hočejo ti „preklicani klerikalci“ vreči Šumerja na cesto. Kako zavijajo in lažejo liberalčki! Saj tega nihče ni rekel, da bi moral gospod Šumer zapustiti stanovanje, samo oni dve sobi hočemo imeti nazaj. In če se preseli zaradi tega drugam, kakor je grozil, naj le gre, saj tako prostornega stanovanja ne dobi nikjer za tako nizko ceno. Tistega pa, ki tihotapi po St. Vidu, prosimo, da napiše zopet dolgovezen članek v Šumerjev zagovor v „Narodni List“. Pa priporočamo mu, naj piše tako, kakor mi tukaj, ker vse drugo bi bila gola laž.

c St. Vid pri Grobelnem. Hočem napisati par vrst „Narodnemu Listu“ z dne 13. oktobra t. l. v odgovor, ne zato, da bi se zagovarjal, saj občne zbornice sklicevati in ljudi na nje vabiti, to pač ni nič napačnega; ampak dokazati hočem, kako nasprotniki lažejo. Dopisnik pravi, da sem letal po cesti gor in dol; mar bi bil tudi povedal, kolikokrat me je videl dirjati; dalje trdi, da sem jih priganjal; saj menda nisem imel metle v roki, s katero bi jih bil gonil po cesti. Videl je dopisnik pred šolo samo brhke deklice, in pravi, da sem te prosil, naj gredo malo poslušat gospoda iz Maribora. Pa se je poročevalec tukaj zopet zmotil. Pred šolo niso stale samo dekleta, ampak tudi možje, žene in fantje. In sploh, ko sem prišel po cesti nazaj, nisem prosil nikakega dekleta, da bi šle poslušati, le fante sem povabil, naj gredo z menoj, ki so tudi ubogali. Se hujše se je pa dopisnik zlagal, ko trdi, da sem šel naravnost v gostilno po može. Vsi, ki so bili pred gostilno, so pričali, da nisem šel v gostilno, ampak nekega posestnika sem poslal v sobo, pa ne zato, da bi može priganjal na zborovanje, ampak da mi prinese od načelnika posojilnice blagajniške ključce. Laž je slednjič, če zatrjuje, da sem si nalašč za to nedeljo umislil zborovanje, da bi s tem odvrnil ljudi od igre. G. Pogačnik se je sam izrazil, da če se priredi občni zbor na isti dan kakor predstava gledališke igre, da potem upa na obilnejšo udeležbo pri gledališki igri. — Pogodil je torej dopisnik, ko se je na koncu članka podpisal, da je nekdo, ki rad tihotapi; zakaj videli smo, da je res dosti laži vliučepil v dopis. Seveda drugikrat bom moral iti k njemu in ga ponižno prositi, ali smem zopet prirediti kakšno zborovanje ali no. In sploh se bom moral menda ravnati po njegovih naukih, kakor je želel lani tisti, ki me je poučeval, kakšen mora biti kaplan v St. Vidu in kakšen ne sme biti. Ne bojte se za nas kaplane, da bi ne vedeli, kaj smemo in česa ne, zato tudi ne rabimo vaših nasvetov. Če se pa hočete res povišati nad nas in nam dajati nauke, pa glejte, da se vam ne zgodi, kakor tisti žabi, ki je hotela biti kakor vol, in se je vsled tega tako dolgo napihovala, dokler ni počila. — Kaplan.

c Dijaška kuhinja v Celju naznauja, da se vrši njen letošnji občni zbor v soboto dne 29. oktobra t. l. v dvorani celjske posojilnice ob 2. uri popoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Morebitni predlogi in navesti. 5. Volitev novega odbora. Vsi častiti člani se uljudno vabijo k obilni udeležbi.

c Polzele. Prstovoljna požarna bramba na Polzele priredi v nedeljo dne 30. t. m. ob 3. uri popoldne veselico v prostorih gospoda Cimpermana z vinsko trgatvijo in še marsikaj drugega. Posebna vabilja se ne razpošiljajo. Dobiček namenjen je za stavbo skladišča. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

c Kmetijsko zborovanje na Teharjih. V nedeljo dne 30. okt. t. l. po večernih prirediteljstva podružnice svoje zborovanje pri Čajnu-u. Na voporedu je predavanje in pogovor o jesenskem gnojenju. Člani, kakor tudi vsi tisti, ki se zanimajo za predmet, se uljudno vabijo. Sprejemajo se tudi naročila na umetna gnojila.

c Kmetijsko zborovanje v Dramljah. V nedeljo dne 30. okt. t. l. po rani maši priredi šentjurska kmetijska podružnica svoje zborovanje v prostorih nove šole. Na voporedu je predavanje in pogovor o jesenskem gnojenju. Člani, kakor tudi vsi tisti, ki se zanimajo za predmet, se uljudno vabijo. Sprejemajo se tudi naročila na umetna gnojila.

Brežiški okraj.

b Kapele pri Brežicah. V nedeljo, dne 16. t. m. je preč. g. dekan iz Vidma blagoslovil prenovljeno podružnico Sv. Trojice ob veliki udeležbi vernikov. Godba in mogočen strel sta naznanjala daleč okoli veselje kapelske župnije, a Bog pa je dal krasno vreme. — Trgatev je končana, letos se bomo morali navaditi bolj po malem pitju, ker se je le malo nabrlo. Druga letina pa je v klub mokrotnemu letu še precej dobra. — Našo postajo v Dobovi so nam bili za nekaj časa zaprli, tako namreč, da se niso smeli tam ustavljati vlaki iz Zagreba, ker so zdravniki v Brežicah preiskavali potnike glede nevarnosti kolere. Ker pa menda ta nevarnost ponehuje, ali pa je bila ta preiskava presitna, se zdaj zopet v našo zadovoljnost vlaki v Dobovi ustavljajo. — V nekaterih vaseh v Dobovi imajo že par mesecev grižo ter je že precej ljudi umrlo. Pri nas v Kapelah je le eden mož zbolel, pa je zopet ozdravel ter smo imeli sploh do danes le 12 mrličev, a župnija pa šteje do 2000 duš. A sedaj se je pa žalibog že v eni hiši prikazala griža, kjer leže trije bolniki. Bog nas varuj vsake, posebno pa nalezljive bolezni.

b Planina. Umrila je tukaj občespštovana gošpa Roza Adamus, rojena Štuler iz Mozirja, vdova po bivšem graščinskem logarju Konradu Adamus v 82. letu. — N. v m. p.

b Planinska ves. Občinske volitve se bližajo. Več perijod že županuje v tej občini Jernej Jazbec. Ta mož je hud posilnimec in liberal, in kot tak sovraži svoj materni slovenski jezik, in tudi cerkev mu ni pri sre. Odvisen je popolnoma od planinskega Sešerka, ki je tudi njegov tajnik in voditelj. Piše mu pri občini vse „taj“ ter ga zalaga tudi s ptujskim „Štajercem“. Sešerko je pristaš one nemško-nacionalne stranke, ki hoče vse Spodnje Štajersko ponemčiti, poluteraniti, izdati Prusom in slovenskega kmeta s pomočjo „Südmarke“ spraviti ob njegovo zemljo. Naj bi potem na beraško palico dejani slovenski kmet kot suženj hlapčeval nemškemu gospodom, ki so pred nedavnim časom prilezli s culico v roki, pa so sedaj obogateli in odebeleli z groši tega slovenskega kmeta! Zato je naravno, da občina Planinska ves, ki ima takega predstojnika, nikjer ne živi ugleda. Saj se mora vsak veran Slovenec — drugače ni niti katoličan, niti Slovenec — vendar še držati besed Slomškovič: „Vrli Slovenci! Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ Tukaj pa je ravno narobe: mrzenje vere in zaničevanje maternega jezika. Zadnji čas je že, da si izberejo Planjani drugega župana. „Katoliško politično društvo za kozjanski okraj“, ki je tukaj zborovalo dne 14. avgusta t. l., je našim volilcem to tudi prav nujno polagalo na srce. Sedaj je prilika za to. — Torej vsi volilci in volilke, ki dobite izkaznice in glasovnice, pridite na določeni dan in določeno uro na volišče in volite za odbornike dobre krščanske in slovenske moze, saj jih je obilo v občini, ženske pa dajte takim pooblastila. Jazbeca pa pustite na strani! Ne dajte se motiti od njegovih pristašev, ki že marljivo agitirajo zanj, in ne iščite tudi drugih izgovorov. Nekaj takih „vzrokov“ naj sledi: 1. Jazbecuvi nasprotniki so prosili e. kr. okrajno glavarstvo, naj bi pri prihodnji volitvi odbornikov ne posloval kot komisar Sešerko, ampak kak drug večak. Glavarstvo pa je določilo, da pride v ta namen uradnik od glavarstva. Zda pa vpljejo Jazbecijanci: „Glejte, kaj bo to stalo! Sešerko bo za zastoj posloval! Kaka bremenam nam hočejo naložiti nasprotniki!“ Pa vprašanje je, če bi storil to Sešerko res čisto zastoj. — Potem pa, nasprotniki niso naravnost prosili za uradnika od glavarstva, ampak sploh za drugega, kakor Sešerka. Gotovo bi omenjeno delo storil zastoj tudi ločki župan Jazbinšek, ali nadučitelj Bračič. Glavna stvar je vendar to, da se izvrši volitev pravilno, da je vodstvo nepristransko. Tisti stroški ne bodo tako ogromni in se bodo lahko poravnali. Sicer pa denar ne sme biti vselej in povsod zadnji in edini povod v javnem življenju, drugače bi še sam antikrist, ki bo po mnenju ljudstva sejal denarje, lahko postal planjanski župan! — 2. „Jazbec je pravičen; nič mi ni storil žalega.“ pravijo drugi. Saj ti tudi nihče ne veleva, da bi ga moral sovražiti. Tega tudi ne smeš kot kristjan. Ne gre se pa tukaj za osebo, ampak za javno značajnost in vsposobljenost. Drugače pa, ali je v občini, ki ima nad sto volilcev, Jazbec edini pravičen? Jih li ni več? — To bi bilo res žalostno! Ko je vendar toliko in toliko vrlih mož! — 3. „Jazbec nam je pomagal pri uimah, da smo dobili podporo.“ pravijo tretji. Vsakega župana dolžnost je, skrbeti za blagor občanov, kolikor more, in torej naznanjati škodo poslancem in uradom, da naklonijo pomoč. To bo vsak drugi župan tudi storil. Pa ali je Jazbec vsakemu pomagal? More li sploh kak župan vselej in vsakemu pomagati? — 4. „Jazbec pozna postavbe, je torej najbolj sposoben za župana.“ Ko bi bil tako vsestransko sposoben, bi mu ne bilo treba hoditi iskati modrosti v Planinski trg. Če izvolite drugega, bo imel tisto modrost pod svojim klobukom. — 5. „Ne maram se zameriti Jazbecu, če mu nasprotujem.“ Za božjo voljo! Kaka strahopetnost! Saj nismo več tlačani onim, ki govorijo nemški. Več zavednosti! Na volišče iti in po svoji vesti voliti, to je sveta dolžnost. — 6. „Bodo že brez mene opravili, kaj bi se vtikal vmes, ostanem rajši doma.“ To je neopravičena malomarnost. Volilce, ki ne stori svoje dolžnosti, je so kriv slabih nasledkov in nosi tudi škodo in sramoto, če volitev slabo izteče. Ako zmaga zopet Sešerko s svojim Jazbecem, se bo pa hvalil v nemško-liberal-

nih listih, kakor se je po ločkih volitvah; in van o-stane pred svetom sramota, da ste vpreženi v nemško-liberalne gare. — „Vmes vtikal?“ Saj imaš pravico, ravno tako zadnji, ki plačuje 1 vinar dače, kakor prvi, ki plačuje stotine kron. Le zapomnite si to-le: Vsaka občina ima takega župana, kakoršnega si zasluži.

b Orešje. V našo šolo zahaja namesto od službe začasno odpuščenega Cugmusa g. Gostinčar, učitelj v St. Petru.

b Sv. Peter pod Sv. gorami. Na kaj so naši liberalci ponosni? Na svojo naprednost; tako trobijo v svet v 232: številki „Narodnega Dnevnika“. V čem pa pravzaprav obstoji ta toli hvalisana naprednost? Pri občinskih volitvah dne 11. februarja 1909 so v zvezi z najhujšimi narodnimi nasprotniki, s štajercijanci, dobili par glasov večine. Po tem času je Km. zveza temu nečednemu in nenavnemu parčku dala dve močni klobuti: zmagala je pri volitvi v krajni šolski svet, in 13. avgusta t. l. je dobila pri nadomestni občinski volitvi, kjer se je volilo 3 odbornike, lepo večino 33 glasov. So li bolj ponosni na svojo izdajalsko zvezo ali na dobljene klobute, ne vemo. — Tudi s svojimi odborniki se ne morejo ponášati. V XX. stoletju, v stoletju napredka in izobrazbe, bo v šentpeterskem občinskem odboru sedel — seveda po dr. Kunejevi zaslugi — analfabet, čegar ime bo podpisoval pri sejah občinski sluga. Trije drugi odborniki Kunejevega kalibra so v pisanju tako izurjeni, da smo morali poslati njih pisavo na namestništvo, ki bo šele določila, ali so volili županom Hudina ali koga drugega. Res, ponosni smo lahko na naprednost St. Petra! Ne bilo bi napačno, če bi poslali Celjani kate-rega svojih pristašev v St. Peter, da bi naučil nekatere odbornike pisati vsaj svoje ime. Morda prevzame ta posel znani oreški prerok; časa ima dovolj, bati se mu pa tudi ni treba, da bi posegla kaka oblast vmes. V najlepši luči pa se kaže naprednost St. Petra, da je, na Kunejevo komando, izgubil župana in prvega svetovaleca! Vsak solarček ve, da je za župana najprimernejši kraj St. Peter, kamor zahajajo ljudje v cerkev, šolo, na pošto itd., kjer opravijo zajedno tudi svoje morebitne posle pri županu; le napredni general je kot strokovnjak spoznal za koristno, privoščiti ljudem, ki bodo hoteli z županom govoriti, sprehod v oddaljeni Zagaj! Ni mislil, da se bodo kmetje teh prisiljenih sprehodov naveličali ter nje-ga in njegovo naprednost obsojali. Do grla siti take naprednosti, ga pristaši vedno bolj zapuščajo, in zadnji čas sta ga pustila na cedilu celo dva njegova odbornika. Kmalu bo podoben koklj, ki pripelje mlade račice do vode; račice se po svojem naravnem nagonu spušte v vodo, si same iščejo živeža, za kolkjanje svoje voditeljice pa se več ne zmenijo. Ko se šentpeterčani ne bodo ozirali več na „liberalno kokljanje“, bo zavladal lep mir in prejšnje družabno življenje! Da bi se to kmalu zgodilo, želi iz srca mnogo faranov.

b Zabukovje. Še enkrat vabimo vse somišljenike in somišljenice na ustanovni občni zbor „Kmečkega izobraževalnega društva“, ki se vrši na praznik Vseh svetnikov popoldan po večernicah. Ako bo lepo vreme, se bo vršil zbor zunaj na prostem pred faro cerkvice. Koj po občnem zboru Kmečkega izobraževalnega društva pa bo ustanovni občni zbor društvenega odseka, Dekliške zveze. Občo zborovanje vodi pred. g. domači župnik. Da se pa shod tem sijajnejše obnese, pridejo tudi vrle servilne pevke „Dekliške zveze“. Tudi govornikov in govornice ne bo manjkalo. Zato upamo, da se isti dan Zabukovčani v prav obilnem številu odzovejo našemu povabilu. Torej na veselo svidenje.

Vestnik mladinske organizacije.

Maribor. V nedeljo, dne 23. oktobra je imel naš telovadni odsek „Orel“ predavanje. Govorila sta gospod Kemperle in brat Prapotnik. Obema srčna hvala! Volili smo tudi nov odbor za predavanje. Za predsednika je izvoljen brat Prapotnik, za podpredsednika pa brat Simončič. Odslej imamo redna predavanja vsako nedeljo. Fantje iz Maribora in okolice, pridite k telovadbi in predavanjem!

Sevnica. Naša Dekliška zveza je priredila zadnjo nedeljo že tretjič predavanje. Predavala je gđ. Pepca Senica iz Smarja o gojenju cvetlic.

Grize. Naznanili smo že, da se je ustanovila pred kratkim pri nas Dekliška zveza. Za njeno ustanovitev se imamo v prvi vrsti zahvaliti domačemu č. g. župniku, ki nam je dal prostore za zborovanje in se tudi drugače veliko trudil za ustanovitev. Zahvalo izrekamo tudi č. g. kaplanu, da je prevzel trudopolno delo, da nas preskrbi s knjigami in bralnim društvu. Nadalje se zahvaljujemo č. g. dr. Jehartu, da se je potrudil k nam in nas poučeval in vnel nam vse dobro. Zahvaljujemo se končno tudi podpredsednici Z. S. D. gđ. Mariji Dreo, da se je že parkrat potrudila v našo sredino in nas izpodbujala, da ostanemo naši organizaciji vsikdar zveste. — Dekliška zveza v Grižah.

Konjice. Dekliška zveza je zborovala v nedeljo, dne 16. t. m. Udeležba je bila navzlic prepoznemu naznanilu povoljna. Predsedovala je načelnica. G. voditelj čestita zvezi na izbornem uspehu povodom dekanijskega shoda na Brinjevi gori ter vabi članice, naj hite od vspeha do vspeha. Obilnejša ko je žetev, večja bodi setev. Vsak korak naj vam rodi novo strem-ljenje. Delo bodi dvojno: zvezo širiti in zvezo na znotraj krepiti ter izpopolnjevati. Zvezini cilji so: 1. Telesno zdravje mladenk, čistost, gibčnost in moč. 2. Bister razum. 3. Močna, odločna, značajna volja. 4. Blago, plemenito, krepostno srce. 5. Smisel za lepoto in umetnost. 6. Gojitev lepega petja. 7. Lepa, čista

govorica. 8. Čedno vedenje pri občevanju v družbi. 9. Ukažljivost. 10. Stanovska izobrazba o najvažnejših vprašanjih vseh strok, spadajočih v področje kmečke gospodinjje. 11. Neomadeževana mladost. 12. Spoštljivo ravnanje z roditelji. 13. Modrost pri volitvi stanu. 14. Marljiva delavnost in pametna varčnost. 15. Razširjanje dobrih časopisov. 16. Skrb za zane-marijeno deco. 17. Boj zoper nezmernost (alkohol). 18. Vzorna postrežba bolnikov (domača lekarna). 19. Ljubezn do domovine in materinega jezika, skrb za narodno obrambo („Slov. Straža“). 20. Ohranitev narodnega blaga, skrb za lepoto slovenske zemlje (čedna obleka, čedne hiše, cvetlični vrti). — Vsaka izmed teh strok bi zaslužila, da se z njimi peča poseben odsek, da gre v kri in meso vsaki zavedni slovenski mladenki, zlasti članici dične Z. S. D. — Drugo lepšo polovico sestanka je izpolnilo krasno predavanje Franice Lamutove, ki se je udeležila 14dnevnega te-harskega poučnega tečaja. Njeno poročilo je v čast tečaja, kaže namreč, da so dekleta v kratkem času veliko pridobila. Nadarjena tovarišica bo napravila celo vrsto kratkih predavanj. Zveza se jih že veseli, ker govori predavateljica razločno, mično, in med poučno tvarino troši nedolžne, pa srčne dovite. Da bi vsaka zborovalka storila le vsaj desetino tega, kar je slišala! Brez pohvale, hvala ji! Prosimo še več! Le eno misel, ki je morda tej ali oni šinila v glavo: Kako bi bilo lepo, ko bi se tudi v Konjicah priredil podoben tečaj, vsaj nekaj dni, razmeram primerno. — Prihodnji shod je 6. novembra.

Kolera.

V Trstu se od 15. t. m., ko je zbolel na kolero zidar Papalepori, ni pojavil noben nov slučaj. Trst ne velja torej več kot okužen.

Zelo slabo pa je na Hrvaškem. Mesto Osijek je popolnoma okuženo s kolero. Doslej je zbolelo na kolero 13 oseb, od katerih jih je umrlo 8. Skoro ne mine dan, da bi se ne pojavil kak nov slučaj kolere. Kljub temu pa oblasti ne ukredujejo zadostnih varnostnih odredb, kakor poročajo hrvaški listi. Ljudje, ki strežejo bolnikom, ki prenašajo bolnike iz hiš na vozove in jih vozijo v bolnišnico, ki odnašajo posteljino od kolere okuženih bolnikov, hodijo prosto po mestu ter obnejuje svobodno z ostalim prebivalstvom. Baje je tudi dognano, da je tudi nek zdravnik, ki je bil pri nekem, na kolero obolelem bolniku, odšel naravnost k drugemu bolniku, ne da bi se poprej razkužil. Dne 21. t. m. je bilo mesec dni od prvih pojavov kolere na Hrvaškem. Med tem časom je okolelo na kolero 51 oseb, 24 oseb pa je na kolero umrlo. Oblasti v Osijeku so mnenja, da je okužena Drava in je vsled tega ostro prepovedana vsaka raba vode iz Drave. Na novo sta v Osijeku oboleli in se borita s smrtno dve ženski in nek vojak 78. pešpolka. V Sarenggradu je v rodbini Pimer že peti slučaj kolere. Tri osebe od petih obolelih so umrle. Novi slučaj kolere so javljeni iz Krčedina pri Stari Pazovi, iz Vukovara, Zemuna, Borova, Dolnjega Miholjaca, Mitrovice in Iriga. Skoro vsi slučaji so smrtni in znamenja kažejo, da kolere pred bodočim poletjem v teh krajih ne bo mogoče zatreti.

Poročilo o živinskem sejmu na Dunaju dne 24. okt. 1910.

Na sejmu je bilo 3158 kom. rejene živine, 614 komadov pašne živine in 1000 komadov slabe živine (živina za klobasarje); po vrsti 2897 volov, 822 bikov, 875 krav in 178 bivolv; skupaj 4772 komadov živine.

Prodajali so se dobro rejeni voli od 96—118 K; na pol debeli od 90—105 K, slabejši od 80—95 K, izvanredno do 122 K; dobro rejeni biki od 96—100 K, na pol debeli in slabejši od 80—94 K, izvanredno od 68—106 K; dobro rejene krave od 90—100 K, na pol debele in slabejše od 80—88 K, izvanredno do 106 K; ogrska pašna živina od 76—92 K, bivoli od 52—90 K, slaba živina (živina za klobasarje) od 58—76 K, za 100 kg žive teže.

Tendenca: Na današnjem sejmu je bilo 78 komadov živine več kakor zadnjič.

Kupčija z biki je bila radi precejšnje množine malo mrtva, cena je padla dobro rejanim bikom za 2—3 K, na pol debelim in slabejšim, kakor tudi slabi živini (živini za klobasarje) pa v mnogih slučajih za 4—6 K. Povpraševanje po rejeni živini je bilo jako živahno ter se je oddajala dobro rejena živina kakor prejšnji teden, v nekaterih slučajih pa za 2—3 K dražje. Druga vrsta živine, kakor krave, pašna živina in bivoli, se je oddajala kakor prejšnji teden. V izven je bilo prodanih 508 komadov živine.

Najnovejše novice.

Celje. Dne 24. in 25. t. m. se je vršila pred tukajšnjim porotnim sodiščem obravnava, ki sta jo naperila pos. Friedrich in Koren v Petrovčah proti ur. Spindlerju. Spindler je bil oproščen s 6 glasovi proti 6.

Listnica uredništva.

Celje: Prepozno! — Sv. Jurij ob Taboru: O Šijancu pri Sv. Antonu in o skrivnosti njegove „izvolitve“ za častnega občana smo že zadnjič poročali. Bilo bi preveč časti za Šijanca, če bi pisal o njem še enkrat. Škoda dragocenega prostora. — Obršič pri Bredišču: Šmo že prej dobili drug dopis.